

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 ft — kr
Fél évre 3 ft — kr
Negyedévre 1 ft 50 kr

Hirdetések díja:

□ cseszméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlár sora 20 kr.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztői iroda

és
kiadóhivatal:

CERNER ÉS LINGNER
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések ber-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

A kiállítás delelőjén.

(E) Ezredéves kiállításunk fényének, diadalának delelőjére ért. Par hete már, hogy egy szerencsés székely asszony a milliomodik látogatónak számít jutalmat vitte haza, pár hét még és — a második milliót is elérjük. A látogatást illetőleg tehát kiállításunk célját érte és bemutathatta a nagyvilágnak is, hogy a magyar nemzet életrevaló, helyet foglalhat a mivel európai népek sorában és megérdemli, hogy Európa kiállításának alakításában része legyen.

Ebben tehát nincsen hiba; az egész külföld leróta elismerésének adóját; nincs a világnak zege-zuga, melyről látogató ne jött volna és a látottak felett elismerését őszintén ki ne fejezte volna. A külföldiek kritikájával szemben kiállításunk dícséretesen állotta ki a tűzpróbát és most már a budapesti millenniumi kiállítás méltó helyet foglal el az utóbbi idők kiállításainak sorozatában. Egy pár nemzetközi kongresszus még szeptember havában, és a külfölddel szemben megtettük kötelességeinket; ha bezárulnak is a kiállítás kapui, életének rövid hat hónapja alatt hatalmas,

elismerésre méltó munkát végzett abban, hogy a külföld nemzetünket behatobban megismerni, méltanyolni tudja és a jövőben a magyar nemzet életének egyes fázisait helyesebben itelje meg.

Amit ezelül tűztünk ki a kiállítás rendezésével, a külfölddel szemben, elértük, ebben teljes diadalt arattunk; kérdés azonban, hogy saját magunk, az ország belsejében, a magyar szent korona területén elértük-e mindazt, amit ohajtottunk, teljesült-e összes, a kiállításához fűzött reményeink? Mert azt mindnyájan tudjuk, hogy kiállításunk elűt a sablonszerű többi kiállításoktól; nemcsak egy korszak haladásának bemutatása ez, hanem egy nemzet ezredéves fennállásának symboluma. Ott fekszik előttünk a főváros ligetjének terén egy egész ezredév, előttünk vonul el tíz néhez század korszaka, és amit oda összehordtunk, összegyűjtöttünk, az mind edes mindnyájunké; nem egy osztály, egyes iparág, egyes vidék vagy foglalkozás mutatja be ott munkájának, szorgalmának eredményeit, hanem az egész magyar nemzet; része van ebben minden magyar állampolgárnak, aki csak e

haza lakójának vallja magát. De ha e szépséges kiállítást mi mindnyájan raktuk össze, el is megyünk-e mindnyájan, hogy azt megnézzük, a látottakból okuljunk, tanuljunk és ismeretkörünket bővítve, a tapasztaltakat saját edes jövőnk érdekében felhasználjuk?

A magyarországi részeket illetőleg a felelet e kérdésre kielégítő. Nap nap után olvassuk, hogy egyes megyék, vidékek, járások lakói tömegesen látogatják a kiállítást, de sajnos, nem mondhatjuk elezt az erdélyi részekről.

Aki figyetemmel olvassa a kiállítási tudósításokat, sajnálattal tapasztalhatta, hogy az erdélyi részek népe egészében nem tekinti meg a kiállítást. Ha jól tudjuk, eddig csak is Szolnok-Doboka megye egyik járásának lakói rándultak fel nagyobb csoportokban, míg erdélyi városaink, megyeink lakossága nem mozdul tetlen, kevés érdeklődést tanúsít millenniumi kiállításunk iránt.

Lehet azonban e jelenség még csak időleges, és a mezőgazdasági munkálatok végeztével élénkebb lesz nálunk is az érdeklődés a kiállítás iránt.

Nem is azért szólalunk fel tehát most,

TÁRCZA.

Keljetek ti régi . . .

Keljetek ti régi álmok!
Rázd le szívem záradat!
Örömlhangok, bánatkönyvek
Csodásan fölrajzanak.

Fenyveken bolygok keresztül,
Hol vidám forrás szökel,
Hol kevély szarvas riad föl,
S rigó vígan énekel.

Föl, föl a hegyekre szállok!
Fenn mosolygó szirtorom:
Rajta kelő hajnalfényben
Áll egy régi, szürke rom.

Ott pihenve, elmerengek
A rég mult időiről;
Rég virágozott fényes nevről,
S semmivé lett fényiről.

Fű nő most a tornaterén,
Hol a büszke férfi vitt,
Ki a többit sorba dönté
S elvivé a harci díjt.

És repkény az erkélyen, hol
A bájos hölgy mulatott,
Aki aztán szép szemével
Legyőzé a bajnokot.

Hajh, de győzőn, győztes nön is
Győzelmet a halál ált. . .
Ez a száraz kaszás lovag
Minket is mind földhöz üt.

Heine után.

Albert Irán.

Egy orosz elitelt Budapesten.

Mikor az orosz újságírók Budapestre érkeztek, kíváncsian lestem a névsorukat, nincs-e közöttük az én régi jó barátom is, a derek Bariatinszky Miciszláv.

Fájdalom, a szép nevű vén fiu, a Ruski Mír egykori munkatársa, az én szeretett testvérem, nem jött el az ezredévi kiállításra. A mi megfoghatatlan elöttem, hiszen háromszor egymásután fogadta fel, három különböző napon esküdött meg a Nisnei Nowgorodi szerezcsen Szűz Máriának, hogy amint teheti, utba fogja ejteni Magyarországot, eljön Budapestre terüni tisztelője és bámulata adóját a világ legdícsőbb nemzete és leggyönyörűbb városa iránt. A biboros hajnali napfény volt tanuja e szent esküvéseknek, s a nappali szolgálatra immár előállt pincézések, és ime, Bariatinszky Miciszláv még sem jött el a millenniumra.

Ugy kell lennie, hogy a legrosszabb történet, ami emberrel egyáltalában történhetik: Bariatinszkynek tudniillik volt egy védő szentje, kinek nemcsak a nevét, de egy bízánczi művészől zománczolt képét is folyton

viselte, utóbbit vékony selyem zsinóron a nyakában. Szent-Miciszláv e gyöngéd figyelemért igen hálás volt Bariatinszky iránt, éveken át a legnagyobb pontossággal viselte gondját a legválságosabb körülmények között.

Pedig becsületemre mondom: igen sok dolgot adok neki: mondta tisztelt barátom az őszinte vallomások egy éjjelutáni pillanatában. Szent-Miciszlávnak állandó szolgálatba kell állania körülöttem éjjel-nappal . . .

— És ha egyszer kimerülni találja az a szegény szent? kérdezte egy ur a társaságból. Ha pár pillanatra éppen akkor hajtaná álomra a fejét, mikor éppen legtöbbet ittál? Gondoltál már arra, hogy mi lesz akkor? Elvégre a szent is csak ember: hibázhatik az is egyszer életében . . .

— Akkor . . . akkor . . . szölt Bariatinszky elmerengve — el fogok bukni a síkos aszfalton és elgázolnak, meg fogom dögönyözni az éjjeli korhely kocsisokat és agyonütnek, le fogok zuhanni a harmadik emeleti folyosóról, melynek olyan alacsony a korlátja, hogy sötétben keresztül kell lépni rajta . . . szóval Bariatinszkynek, a magyar nemzet lelkes barátjának, akkor vége lesz!

— Nos, ha Bariatinszky nem jött el hozzánk, annak csak Szent-Maciszláv lehet az oka. A derek szent csakugyan meguntatta egyszer az örökös szolgálatot és Ba-

hogyan városaink és az erdélyi részek lakosságát a kiállítás megtekintésére buzdítsuk, — úgy is tudjuk, erre szükség nincsen — hanem, és ez adta meg jelen cikkünk megírására is az impulzust, felszólalunk azért, hogy elismeréssel emlékezzünk meg Nagy-Enyed város képviselőtestületének határozatáról, melylyel városunk szegényebb sorsu polgárainak lehetővé tette, hogy részben a város költségén tekinthessék meg a kiállítást.

Méltónak találjuk a felemlítésre e határozatot, mert ime, az utóbbi időkben annyit támadott, annyiszor kicsinyelt Nagy-Enyed városa az első az erdélyi városok között, amely a kiállítás érdekében ezen elsőrendű hazafias kérdés tekintetében a mozgalmat megindította.

Elismerés illeti tehát Nagy-Enyed város derék polgármesterét és képviselőtestületét, hogy kiállításunk valódi célját fölismerte és a város lakóinak a kiállítás megtekintését lehetővé tette. De Enyedet követnie kell Gyulafehérvár, Abrudbánya és Vizakna városainknak és összes járásainknak.

Vármegyénk minden városának, minden járásának oda kell törekednie, hogy lakossága ezredéves ünnepünkben méltó részét kivegye, tekintse azt meg mindenki és az élvezet mellett szerezen tapasztalatokat, fordítsa azt javára, és ha majd az ezredik év elteltével újra a munka, a küzdelemnek nehéz napjai következendek be, a multak emléke

adja meg a kitartást, a buzdítást a jövőnek bizonytalan napjaira. Tegye meg mindenki hazafias kötelességét, támogassa a kiállítást megjelenésével, emelje annak fényét, hírnevét, mert a kiállítás erkölcsi győzelme visszazáll édes mindnyájunkra és különösen reánk alsófehérmegyeiekre is, kik mindig az elsők közt szeretünk lenni, ahol a kulturális és közgazdasági fejlődést hazafias szellemtől áthatva elősegíthetjük s annak eredményeit saját közjavunkra felhasználhatjuk.

A választási mozgalomhoz.

Budapest, július 29.

Két, egymásnak tökéletesen ellenmondó rovat tölti meg mindennap a fővárosi hírlapok hasábjait. A vidék és a főváros ezredévi ünnepélyeiről szóló tudósítások az egyik, a szünet nélkül való választási agitációról szóló jelentések a másik rovat, mely agitáció Magyarország majdnem minden részében nyugtalanítja a kedélyeket, a nemzetet visszartartja a munkától és az ezredéves ünnepélyeken való részvételtől, szemlélődő nyugalmában és békeszükségében izgatja és a politikai szenvedélyeket mindenütt annyira felkorbácsolja, hogy azok hullámai már a különben megfontolt és ünnepi hangulatban levő fővárosba is nyomulnak. Menthetetlenül könnyelmű játék az, amit az ellenzéki pártnyalatok a nemzet békéjével és nyugalmával üznek, mert ők maguk tudják legjobban, hogy ennek a nagyon korán kezdett választási mozgalomnak alig lehet más célja, mint a társadalmi béke megzavarása és az ünnepi hangulat számkivetése a nemzet kedélyéből. Nagyon jól látjuk ezeknek az uraknak a szándékát és ujjal mutathatunk

a célra, melyet elérni akarnak. A botránosan hosszú költségvetési vita, az ünnepi program megállapítása körül történt akadékoskodás, a július 8-iki közjogi ünnep alkalmával tanúsított részleges obstrukció, alaptalan gyanúsítások, epés irigység, ezek működtek mindenütt, hogy erőszakosan is megzavarják az ünnepi hangulatot.

De miután mindez mitsem használt; miután a legnagyobb erőmégfeszítéseknek sem lett a legkisebb eredményük sem és az általam ezredéves ünnep nagyszerű s általános lelkesedést keltő alakja báró Bánffy miniszterelnök népszerűségét nem is sejtett nagyságra növelte az országban mindenütt; miután továbbá világos lett, hogy a kormány tapintatos és czéltudatos eljárásával a teljesen elégedett haza határain túl messze terjedő sikert mutathat fel: az ünnepi hangulat és a munkakedv zavarása végett természetesen most más és még erőszakosabb eszközök után kell látni, mint amelyeket a parlamentben lehetett használni és így vetették magukat a legalább is félesztendővel korai választási agitációra, hogy becéltenséget hintsenek szét és a nemzet ünnepi hangulatát bűnös módon politikai harc és politikai egyenlenség által zavarják. Ellenzéki részről megindították a választási mozgalmat, hogy a matadorok elpalástolják a nemzeti ünnepben való részvétlenségüket. Távolaradásuk az óriás kormány siker megerősítését jelentette volna és ezért kellett az általánosán kárhoztatott választási agitációt rendezni, a szenvedélyeket ébren tartani és a kedélyeket felizgatni.

Báró Bánffy miniszterelnök ismételtén kijelentette és egyetlen erre vonatkozó egyenes kérdés elől sem tért ki soha, hogy alapos, teljes érvényű ok nélkül idő előtt nem fogja a képviselőházat feloszlatni. Ezzel kötelező nyilatkozatot felelős kormányelnök

riatinszkyt saját sorsára bízta. Nem is látjuk őt többé földi szemmel sem Budapesten, sem a Ruski Mir szerkesztőségében.

Egygyel több okom van rá tehát, hogy elmondjam, mikor került hozzánk és miért annak idején?

Aki őt Budapesten legelőször látta, az egy nagynevű védőügyvéd irodavezetője volt. Esti tíz óra lehetett; a doktornak másnap sajtóperben kellett helyettesíteni a főnökét. Javában dolgozott a védőbeszédén, mikor becsengettek hozzá. Az előszobába aztán egy idegen ur lépett, az egyik kezén plaid volt, a másikban koffer, a fején nagy karimájú puha, szürke kalap, a szemén aranykeretes csiptető. Francziái szólalt meg:

— Politikai menekült vagyok Oroszországból.

— Mivel szolgálhatok? — kérdezte a megzavart doktor kissé sürgető hangon.

— Halálra vagyok ítélve és menedéket keresek. Azt akarom tudni, a magyar törvények szerint kiadnak-e vagy sem? Itt maradhatok-e nyugodtan, vagy még ma éjjel utazzam tovább Törökország felé?

Az ügyvéd most már sokkal barátságosabb lett. Bevezette a menekültet s ülésel kínálta meg.

— A nevem Bariatinszky Miczisláv, s az ügyvéd urnak a hírét még Moszkvában hallottam. Azt mondták, a legelső jogtudós Magyarországon. Azért jöttem egyenesen ide, itt legbiztosabban megtudom, maradhatok-e, vagy pedig ki fognak szolgáltatni?

— Az attól függ, hogy mit követelt ön

el? Ha olyat tett, amit a mi törvényeink nem üldöznek, semmiesetre sem adják ki önt. Nihilista ön?

— Igenis, telivér nihilista vagyok.

— Felrobbantott talán valakit?

— Hiszen, ha csak az volna!

— A manóba! hát még ennél is több?

— De mennyivel! Én, uram, felségsértést követtem el. Megsértettem a cárt — ezért idéztek a törvényszék elé, ezért ítélték agyonlövésre.

— És mégis meg tudott szökni?

— Volt eszem, hogy előre szökjem meg. Tudnia kell, hogy iró vagyok. Egy röpiratot írtam, forradalmi jellegű lázító röpiratot. Mikor megjelent, én már alöltözetben uton voltam. Csakhogy Oroszországból nem lehet 24 óra alatt kimenekülni, mint valami német fejedelemségből. Öt napja vagyok uton, tegnap még orosz területen olvastam is a sarját halálos ítéletemet a lapokban.

— Itt van az a röpirat?

— Hoztam magammal néhány példányt — szolt a menekült s kivevén zsebkesét, a vastag plaidjébe, valahol a szélén belehasított. Onnan aztán előtűnt egy vörös füzet.

Az ügyvéd természetesen még a címét sem tudta elolvasni, minthogy a cirill betűket még most sem tanítják a mi középiskoláinkban.

Az idegen, aki ezt gyorsan felfogta, lapozgatni kezdett a füzetben, aztán egyes sorokra rámutatott.

— Itt a következőket írom:

„Oroszországban láthatatlan rablánczok

csörgése köszönti a napot; este, mikor az éj ránk borul, sötét van, de sötétebb annál a zsarnokság, mely a sirig kísér bennünket, mint egy rettetetes árnyék!”

— Mit gondol, ügyvéd ur, kérdezte aztán — kiadnak ezért engemet?

Az ügyvéd felkaczagott:

— Ez az egész?

— Pardon, van még egy erősebb mondatom is. Az így szól:

„Meddig tűrsz még, boldogtalan orosz nép? Meddig sírsz és sohajtozol, meddig görnyedsz baromként a rabigában? Hah, ha kimerném mondani, mit e pillanatban érzek!”

— És kimondta?

— Persze, hogy kimondtam.

— És mit mondott ki?

— Azt, hogy mindaddig nem lesz boldogság Oroszországban, míg a cáz össze nem hívja az országgyűlést.

— Ez hát az a felségsértés?

— Persze hogy ez! Hiszen a cáz felségjogához tartozik, hogy vele senki se állhat szóba, ha csak ő nem kér valakitől tanácsot. Már most az országgyűlés a törvényhozás jogát venné el tőle, aki tehát országgyűlést követel, az a felségjogot sérti, s ennek halál a büntetése. Mit gondol ügyvéd ur, a magyar törvények másképp rendelkeznek?

A fiatal fiskális megnyugtatta a halálra ítélt Bariatinszkyt, s másnap nagy diadallal vitte fel az írók és művészek körébe. Ott a sörényes haju nihilista megjelenése igen jó hatást tett, s mikor kiderült róla, hogy né-

ennel nem tehet, mert az prémium lenne az ellenzéki botránykeresés javára, melylyel szemben a kormány és pártja teljesen tehetetlen lenne. De a miniszterelnök nyilatkozatával szemben kizárólag az ellenzektől és parlamenti magatartásától függ, hogy elkerülje a képviselőház időelőtti véget. Baró Banffy kijelentette szilágysomlyói választói előtt és ismételtelen a parlamentben is, hogy programját tökéletesen teljesíteni akarja. Azt a biztos és félreértést nem tűrő nyilatkozatot tette, hogy még az őszi ülésszak alatt el akarja intéztetni a büntető eljárásról szóló törvényjavaslatot. Magától érthető továbbá, hogy a kormány költségvetés nélkül nem mehet a választási mozgalomba és határozott nyilatkozat van arra nézve is, hogy báró Banffy még a képviselőház elé akarja terjesztetni a kiegyezési javaslatokat. Minden ellenkező véleménnyel szemben biztosít a „Poster Correspondenz”, hogy a mostani képviselőház lesz hivatva a kiegyezési tárgyalások eredményei felett határozni és hogy a kiegyezés megkötésével nem meríti ki egész működését. Hogy e tényekkel szemben mely jelentőségük van a korai agitációknak, azt e cikkely elején kifejtettük és a nép józan érzékén áll, hogy ezt az ellenzék részéről rendezett bünt érdeme szerint megbélyegezze. Magyarország dolgozni és ezeréves fennállását ünnepelni akarja, nem pedig lépköros agitátorok által igaztatni.

A csákyai vizesés.

— Nyári kirándulás. —

A millenniumis zajban nagyon jól esik egy kis csendes, idylli pihenés a természet szépséges ölében. Nyaralunk! s ez a fővárosi poros, füstös levegőn elvékonyodott, vérhiányban és étvágytalanságban éledgelő honfitársaink használatára kiadott receptünk szerint

metül is tud és el van ragadtatva a magyar főváros szépségeitől, azonnal egész csoport fiatal író vette körül s vállvetve mulattattak. Aznap este volt éppen a 85-iki kiállítás ismerkedő diszbanketje, arra rögtön jegyet kerítettek neki, meghívták, kivitték, főhelyre ültették, bemutatták az igazgatóknak, a polgármestereknek, az alantitkárnak és a miniszternek.

Bariatinszky igen elegánsan viselte magát. Tudott rövid és elmes megjegyzéseket tenni, figyelmes és hízegő, de soha sem izetlen. A miniszternek első pillanatra megtetszett, kérdéseket intézett hozzá, ezekre találó válaszokat adott s csak mikor már vagy öt percig beszélgettek, akkor kért engedelmet, hogy a maga ügyét előhozassa. A miniszter beleegyezett, mire Bariatinszky ismét lefordította a rőpirata veszedelmes sorait és ismét megkérdezte, hogy nyugodtan elhet-e a magyar törvények oltalma alatt.

Mikor aztán a miniszter is megnyugtatta, hogy semmi bántódása nem lesz, akkor Bariatinszkynek széles jókedve támadt.

Visszatért a fiatal írók csoportjához, s így szólt hozzájuk:

— Mindig hallottam, hogy a magyarok jól tudnak inni. A mai napot szeretném megünnepelni, ez az én újjászületésem napja. Van itt valaki, aki versenyt inna velem?

Vállalkozó akadt rögtön s elhatározták, hogy bankett után a Fiume kávéházban rögtön megkezdik a versenyt.

Éjfélkor aztán kezdetét vette a szokatlan

nemesak abban áll, hogy jól eszünk, iszunk, fürdünk, tenniseztünk, hanem főleg abban, hogy itt-ott fölfedezünk egy-egy remek szép vidéket, hol kedves családok rendeztek be igazi barátságos, vendéglátó házat, ahol hamisítatlan jó kedély, jó bor, jó tej jut rászünkbe többé-kevésbe hamiskás mosolygású szép asszonyok és leányok ritka kedves társaságában.

Bőséges igazolást nyert ez az állításunk a közelebbi napokban, amidőn programmba lett véve egy ilyen „fölfedezés.” És nekem úgy tetszik, hogy mi alsófehérvármegyeiek lelkes turisták tudnánk lenni, ha nem holmi mogorva zsemb-fészkek rendeznek hosszú készülődéssel és unalmas deliberatummal a kirándulásokat, hanem olyan szeretetreméltó hölgyek, aminők voltak pl. a mi kedves háziasszonyunk és szépséges leányai. Frissen, könnyen, mulatságosan ment minden s nem panaszkodt senki sem a nap hevére, sem a döcögős utra, mert a folytonos vidámság miatt nem értünk reá észrevenni ilyes csekélyégeket.

Fölfedezésünk ezéja az ugynevezett Kis Csákyakó és vizesése volt. El lehet menni oda Diódon keresztül is, de kijelentjük, hogy Benedekről határozottan kellemesebb a kirándulás sok számos okoknál fogva. Balra hagyva tehát a nagy Csákyai-kő hatalmas szikláit, szőlőkoszoruzta völgybe értünk, melyet mély árokban folydogáló patakocska oszt kétfelé. Partjain terül el a népes község, melynek szorgalmas népe jó módnak örvendhet, mit számos kényelmes, szép kőháza, csinos udvartelek stb. igazol. Vasárnap délután lévén, az ünnepiesen öltözött publikum templomozás után háza előtt tartott siesztát s diskurálgatott. Alig látták meg azonban a kocsisort, minijárt szíves készséggel kerekedett föl egy csoport férfi és ifju legény, asszony és kis leány s hűségesen elkísértek egy nagy, régi időből

torna. A két versenyző leült az asztal mellé, a versenybírák körülvették őket. Csak egy versenyszabály volt: amit az egyik megiszik, azt a másiknak sem szabad visszautasítani. A vesztes fizeti a multság költségeit.

Az orosz elsőbbit is két üveg villányi vörösbort hozatott s az egyiket felhajította. A magyar követte a példát, aztán ráduplázott két üveg taragonával. Az orosz erre fojtott sörrrel rakatta tele az asztalt, mellé tizenkét pohár maraszkinot állított. Minden pohár pálnkát leöblített egy pohár sörrrel. A magyar szemhunyorogtatás nélkül kocceztintott a sörrrel is, a maraszkinával is, s mikor ennek a fogásnak is a végére jártak, Bariatinszky elismerő szavakra fakadt.

— Pompásan megy, reményen felül kitünően. Tisztelt magyar barátom a legritkább tehetségek egyike. Teheránban ismertem egy basát, csak az birta ki ezt velem, más senki a Feketetengertől egész Kamcsatkáig.

Aztán a pinczéshez fordult:

— Hé garçon, hozzon nekünk orosz találos mesét!

A pinczér zavartan nevetett s nem mozdult.

— Nem tudja, mi az az orosz találos mese? Ahhoz kell egy hosszú söröspohár és 10-20-fele pálinka. Töltsenek mind-egyikből egy-egy ujjnyit és tegyék elének. De írják fel pontosan egy papírosra, hogy mi mindent töltsenek belé, s azt is tegyék ide borítékban a tálcára.

A két söröspohár csakhamar ott állt a

maradott gyümölcsöség, hol leszálva a kocsikról, sétálva haladtunk tovább. A gyümölcsös végén hatalmas szikla-szálak meredeztek fel, óriási piramisokat alkotva, ragyogva a bucsuzó nap fénylő sugaraitól. A patakocska partján egy hegyoldalra kuszunk fel, majd egy szikla-teraszhoz értünk, hol létrán mászunk. Ott egy sziklafal által takarva, mintegy 10 láb magashól ondlik le a vizesés egy medencéből, hova csak létrával lehet jutni, de hat a lezuhanó viz egy cseppet sem ijeszette meg a mi bátor hölgyeinket, kik hamarosan elhatározták, hogy ok bizony fürdeni fognak. Ami ezután történt, azt a fürdőzés után nagy meglepetéssel előállott hölgyek elbeszélése után követendő példakeppen írjuk le, mert a férfiak s a társaság több hölgy tagja szépen visszavonult s felült egy gyepes sziklás dombra, gyönyörködve a hatalmas sziklakapuk s a hegyről lerohanó juh-nyáj látványában, mit fokozott egy bátor legényke azon produkciójával, hogy a meredek sziklagulára felmászva, a szédítő magashól dobálozott.

A fürdő hölgyek ez alatt felmászta a meredek létrán, s hogy a lezuhanó viz ne sodorja le gyöngé természetüket, egy derék oláh ember keresztül feküdt a szikla nyílásánál s elzárta a vízfolyást. Felmászva, pompás basainera találtak, hol uszkalni keztek s azután egy másik oláh segítségével felkuszta egy sima, lejtős sziklafalon, melyen a felső medencéből foly a viz, hol a finom homokos talaju vízben, a meredeken felnyúló sziklák között kigyönyörködve, a sima lejtős sziklán folyó vízzel szépen leusztatták magukat az első nagy víztartóba. Az oláh ismét keresztül feküdt a zuhatag nyílásánál s a fürdőzők lemásza a létrán, nemsokára frissen, vidáman közöttünk termettek.

Eközben eszünkbe jutott, hogy nemesak a jelenben gyönyörködünk, hanem az ősi idők maradványaiban is. A történet-és régi-

versenyzők előtt. A szivárvány minden színe képviselve volt ott, a különböző erős szeszek jellemző színeikkel félelmetesen vigyorgtak ki egymás alól és felől. A zsűri tagjait borzadály fogta el, mindenki a gutaütésre gondolt, mi a versenyző feleket érheti.

A muzska fölemelte a poharát, a magyar fiu mosolyogva kocceztintott vele. Aztán ajkaihoz tették a poharakat s a szörnyű szeszek mérges dühös leve lefolyt a torkukon. Az orosz aztán csettentett a nyelvével s így szólt:

„Juanrolapállszziabruko!”

Aztán kinyitotta a borítékot s diadalmasan olvasta fel a következő pálinka-neveket:

Junipenus,
Anisett,
Rostopesin,
Állash,
Szilvórium,
Absinth,
Rum,
Konyak.

A magyar versenyző nem szólt ugyan egy szót sem e közben, de a pohara éppen olyan üres volt, mint az oroszé. Látszott azonban a szemén, mely szokatlanul kivörösödött, hogy a rossz tréfát már nem sokáig fogja bírni. Hogy a vesztes ő lesz, mindenki biztosra vette, de ez volt a legkevesebb, mitől féltettek. Fel is szólaltak némelyek, hogy legyen már vége a veszedelmes versenynek, de az orosz bajthatatlan maradt.

ségbuvárt méltán érdekelheti a csákyai őstelep, mely pár ezer év előtti kor durva készítményeinek töredékeit mutatja fel vastag cserepekben, kő baltákban, buzogányokban, késekben stb. Mi is néhány 20 filléres árán hamar hozzájuthatunk ilyen tárgyakhoz, melyekből a Bethlen-kollégium régiséggyűjteményeiben gazdag leletekre találunk. Kár, hogy ezen igen érdekes, gazdag őskori telep teljes rendszerességgel még nem volt feltárva; de hisszük, hogy nemsokára ez is meg fog történni.

A zöldbeli kirándulás elmaradhatlan virággyűjtése és csokorba kötése után jól kipihenve s kigyönyörködve tért vissza társaságunk, megrakodva virággal, cserepdarabokkal s azon elhatározással, hogy ilyen pompás direkció alatt szívesen indul újabb felfedezésekre.

Azok részére, kik ezen ritka szép helyet meg akarják látogatni, megjegyezzük, hogy Enyedről 3 óra alatt nagyon kényelmesen el lehet jutni, s aki ezt megteszi, bizony nem fogja megbánni.

Tourista.

Vegyes hírek.

— **A két kaszinó egyesülése** tárgyában folyó hó 29-én délelőtt városunk társadalmából több jelentékeny egyén: Zeyk Dániel főispán előlétele mellett értekezletet tartott, s az egyes módosítások megbeszélése után elhatározták, hogy a kaszinó egyesülését készséggel elősegítik. Magunk részéről örvendünk, hogy a lapunkban mult évben felvetett eszme valósulását mielőbb látni fogjuk.

— **A budapesti szini akadémia** néhány végzett növendéke kedden este a sétatéri fedett táncz helyiségben hangversenyt rendezett, melyen — sajnos — csak essekely közönség vett részt, pedig a társaság tagjai oly jeles fiatal erők, kikre — a jelen voltak állítása szerint — feltétlenül nagy jövő vár. Györfi Frida kellemes, csengő hangja és Hegyi Izso erőteljes barytonja lelkes tapsokra ragadta a közönséget, úgy, hogy mindannyiszor egy-egy újabb dallal kellett

megtoldaniok a műsort. Mint lapunk zárta-
kor értesültünk, szerdán új műsorral ismét-
lik a hangversenyt. Bővebb tudósítást az
idő rövidsége miatt csak jövő számunkban
hozhatunk.

— **Novák Ferencz** kir. tanácsos, gyula-
fehérvári polgármester öt heti szabadsá-
gra ment. Szabadságideje alatt a polgár-
mesteri teendőket Sárdy Miklós I. tanácsos,
helyettes polgármester teljesíti.

— **Meghívó.** A nagyenyedi ipartestület
folyó évi augusztus 2-án a sétatéren levő
fedett táncz helyiségben saját pénztára ja-
vára hangversenyyel egybekötött zártkörű
nyári táncmulatságot rendez, melyre czime-
det és családját tisztelettel meghívja a
nagyenyedi ipartestület előljárósága. Belépti
díjak: Személyenkint 60 kr., három tagból
álló család részére családjegy 1 frt 50 kr.
Jegyek előre válthatók Papp János ur
gyógyszertárában és Czirner J. József ur
kereskedésében, este a pénztárnál. Felülfe-
tések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag
nyugtáztatnak. Kik meghívót nem kaptak,
de arra igényt tartanak, szíveskedjenek az
egylet előljáróságához fordulni. Czukrászat-
ról és vendéglősről gondoskodva van. A
hangverseny műsora: 1. Offenbach J. Nyit-
vány („Eljegyzés lámpafényvel“). 2. Huber
K. „Óseink emléke“, férfiak. (Bevezetéssel
ellátta, zongora és vonós zenekarra alkalmazta
Sz. Győre Károly.) Előadja az ipartes-
tületi dalkör, zongorán kíséri Végh Katinka
k. a. 3. Möhring N. a) „Az éjhez“, b) „Fog-
lyok siralma“, duett („—“ operából) zongorakísé-
rettel. Éneklik: Spangenberg Gyula
és Pánczél György. 4. Népdalok. Czigány-
zenekar kíséréte mellett énekli Oláh And-
rás. 5. Otto J. „Vasárnap reggel“ (szövege
Váro F.-től) férfiak zongora-kíséréttel, elő-
adja az ipartestületi dalkör. 6. Beethoven A.
„Himnus az éjhez“, férfi 8-as, éneklik:
Spangenberg Gy., Pánczél György, ifj. Pus-
kás József, ifj. Tomai Pál, Kovács Sándor,
Borsos Mózes, Dancs Mózes és Szabó Árpád.
7. Hubert K. „Honvédek csatadala“, férfiak,
baryton-soloval. Előadja az ipartestületi
dalkar. A solót énekli Oláh András. 8.

„Induló.“ Előadja a helybeli tűzoltó-zenekar.
A műveket betanította és az előadáson ve-
zeti Sz. Győre Károly, a dalkör karnagya.
A hangverseny kezdete este fél 7 órakor.

— **A Maros áldozata.** Porkoláb János
fegyőr mult szombaton délután családjával
együtt fürdeni ment a Marosra. Fürdőköz-
ben a víz egy örvénybe sodorta, hol az alig
30 éves életerős ember, kétségbeesett fele-
sége szemeláttára, rövid vergődés után ment-
hetetlenül odaveszett. Temetése, melyen baj-
társai testületileg jelentek meg, vasárnap
délután ment végbe nagy közönség részvéte
mellett. Özvegye és két árvája siratja.

— **Hatalmas vihar** vonult el városunk
felett folyó hó 27-én délután. A délelőtti
rendkívüli hőségű napfényes esendes időt
egyszerre rendkívül heves forgó szel szakí-
totta meg, az ég gyorsan elborult, majd zu-
hogó eső ömlött alá. Ugy látszik, hogy a vi-
haros időjárás napirenden van, mert pd.
Z s o b o k k o l o z s m e g y e i k ö z s e g e t a r e t t e n e t e s
jégverés teljesen elpusztította, számos lakó-
házat és melléképületet is romba döntve.
A szerencsétlen község lakói részére ország-
szerte adakozást indítanak. Párisban a
fergeteg folyó hó 26-án megakasztotta a
közlekedést és számos emberélet esett áldo-
zatul. Colorado állam Morrisán és Golden
City községeiben a vonatokat a töltésről le-
seperte, egy hidat szétszedett, husz ember
halt meg. K ö s z e g e n a villám lecsapott a
83. ezred egy százada közé s egy közkato-
nát leterített, egy tisztet meglegyintett.

— **Fürdői látványosság.** Mit már la-
puk mult számában említettünk, Tomai Pál
fiatal uszómester e hó 1-én délelőtt 11—12
órákor a fürdőt látogató hölgyközönség ki-
vándására produkciós mutatványokat fog
bemutatni.

— **Meghívó.** Atyafiságos szeretettel em-
lékeztetem és kérem egykori tanuló társai-
mat, hogy 1886. június 6-án kötött szerző-
désünk szerint folyó évi szeptember elsején
Nagy-Enyeden, tíz éves találkónkra, meg-
jelenni szíveskedjenek. Ferenczi István ref.
lelkész.

Valamit sugott a pinczésnek, mire csak-
hamar két kis pohár sárga folyadék állott
az asztalon.

— Hát petroleumot ittal-é már pajtás?
— kérdé az ellenfeletől.

A szegény magyar kétségbeesve nézte a
rémes poharakat egy pillanatig. A másik
pillanatban kiderült az arca.

— Persze hogy ittam, de nálunk azt
gyujtva szokás inni, ha már isszuk!

S ezzel gyufát vett elő s a két pohár
tartalma csakhamar kekes lánggal kezdett
égni.

— Az orosz-magyar testvériségre! — szólt
elszántan a magyar fiu s fölemelte az égő
poharat.

Az orosz tétovázva nézett egy pillanatig,
azután halkán megszólalt:

— Elvesztettem a fogadást. Ezt én meg
nem iszom. Sőt még Kamsatkában sem lát-
tam ilyet!

Persze a magyar se itta meg aztán;
Bariatinszky mindazáltal kijelentette, hogy
a világ első nemzete kétségkívül mi va-
gyunk s e kijelentését két hónapon át
minden reggel és minden este ismételte.

Mikor a kiállítás a vége felé közelgett,
egy este Bariatinszky ismét beállított ama
híres védő-ügyvéd irodájába. A plaidjével

és a kofferével, úgy, mint az első találko-
záskor. Kétségbeesése is éppen akkora volt.

— Bucsuzni jöttem! — szólt melabus hang-
on.

— Nem jól érzi magát nálunk?

— Halátlan volnék, ha ezt mondanám:
Hónapok óta úgy élek az önök körében,
mintha mindnyájan adósaim volnának vala-
mivel, amiért törvényeik oltalmát kértem.
Valóságos vendége vagyok a nemzetnek.

— Hát akkor miért megy el?

— Mert a kormány ki akar adni.

— Az teljes lehetetlen.

— Persze, mert ön azt hiszi, az orosz
kormányon ki lehet fogni! Tudja mit tettek?
Nem kevesebb, mint három rablógylkossá-
got fogtak rám. Betöréseimnek és utonállá-
saimnak se szeri, se száma. Magyarországon
egy esztendő alatt nem követnek el annyi
bünt, ahány czimen engem vádolnak, csak-
hogy kiadatásomat kierőszakolják. Adieu
nemes barátom, üdvözölje az írói kör tag-
jait!

És eltűnt az éjszakában.

Egy hét mulva romániai lapok irtak róla
s az ottani nihilista-telepen néhány hóna-
pig nagy rzerepet jászott. Aztán Szófiában
tűnt föl, ahol ekkor Sztambulov minden
orosz emigránst szívesen látott. Jó álláshoz

jutott a külügyminisztériumban és fényesen
élt sokáig.

*

Igy beszéltem én el mindezeket tegnap-
előtt a kiállítás látogatására idejött orosz
újságíróknak. És megkérdeztem tőlük, hogy
van-e valaki köztük, aki ismerte vagy hal-
lott felőle?

Egy öreg ur jött aztán hozzám, kinek a
többiek a kérdésemet ismételték.

— Ön ismerte Bariatinszkyt? — kérdé
tőlem mosolyogva.

— Intim barátok voltunk két egész hó-
napig.

— Nem kell szégyelni az ismeretséget; a
legzseniálisabb lurkók egyikét melengette
ön a keblén, ki valaha a földön járt; sok
mindenből éltek már emberek, de hogy va-
laki halálfelelemből éljen, amit másoknak
suggerált — még nem került élelem.

— Tehát a halálos ítélet, a kiadatás...?

— Mind hazugság volt az utolsó betűig.
Sztambulov bukása után Konstantinápolyba
ment, ott is fényes napokat látott. Most
Kobulban van, pár év mulva eljut Pekingbe
is, s mivel a föld gömbölyű, ha onnan is
kikopott, Amerikán keresztül talán még
visszakerül egyszer önkhez.

D. G.

— **Ivánka Imre** val. b. titkos tanácsos, főrendiházi tag, a Szt. István és a Johanna rend lovagja, a magyarországi szabadkőművesek nagymestere, f. hó 27-én Mária-Besnyőn 78 éves korában szélhűdés folytán meghalt. Mint 48-as honvéd, majd a vörös kereszt egyesület főgondnoka, az északkeleti vasút igazgatója, országgyűlési képviselő, tevékeny részt vett a közéletben.

— **A gyulafehérvári állatvásár** július 24-25-én tartott meg; igen nagy számu marha hajtatott fel, a kínálattal szemben azonban a kereslet nem állott arányban; a nyári időszakot tekintve, különösen a fehér szarvasmarha ára nem volt kedvezőnek mondható, azaz elég magasnak.

— **Filloxera.** Sajnálattal jelezhetjük, hogy Gyulafehérvár város szőlőhegyeiben is konstatáltatott a filloxera. Folyó év és hó 19. Dezső Miklós m. kir. állami szőlőszeti felügyelő egy bizottság jelenlétében dr. Tótor József kanonok úr szőlőjében felfedezte a félelmetes pusztítót mintegy 200 négyszögölvi területen. Folyó hó 23-án már Morágyi István kir. kerületi főfelügyelő is künn járt s a desinfiált terület szénkénevezésére a kellő intézkedéseket megtette.

— **Sertésvész és sertésorbáncz.** Kis-Enyed, Spring és Buzd községekben, ugy Vizaknán ujjlag a sertésvész lépett fel járványszerűleg. Sorostély községben pedig a sertésorbáncz. Mindezen helyeken a sertésállomány zár alá vétetett.

— **Tűzoltó mulatság.** A torockói Önkéntes Tűzoltó-Egylet folyó évi augusztus hó 2-án, a hitnyzó felszerelések beszerzése javára, a zenekar közreműködésével, Halász Venczel karmester vezetése alatt a „Bükös” erdőben, kedvezőtlen idő esetén az iskolában nyári táncvizalmat rendez.

— **A zalathnai lövész-egylet** kellemes fekvésű s kényelmesen berendezett kertjében 1896. augusztus 16-án, saját pénztára-javára, zaitkörü nyári táncmulatságot rendez. Belépő-jegy személyenként 80 kr, család-jegy 2 frt. Sorrend: Gyülekező délután 1 órákor a sétatérben, onnan zene mellett kivonulás az egyleti kertbe. Az egyleti kertben 2-től 4 óráig disz. céllövészlet, 4-től 8 óráig táncmulatság. Este 8 órákor bevonulás a Kolozsváry Nándor nagytermébe és ott táncmulatság virradtig. Kedvezőtlen idő esetén a táncmulatság délután 2 órától kezdve a Kolozsváry N. nagytermében tartatik meg. Jöminőségű italokról mindkét helyen van gondoskodva. A rendező bizottság élén Köhler János áll.

— **Meghívó.** Tövis nagykö. ség ifjusága, az ö. t. egylet pénztára javára 1896. évi augusztus hó 9-én (vasárnap) a „Népkert” helyiségében nyári táncmulatságot rendez. Belépti-díj személyenként 80 kr, család-jegy 1 frt 50 kr. Kezdeté d. n. 6 órákor.

— **Vendéglői humor.** Vármegyénkben egy vidéki jó forgalmu vendéglő tulajdonosának az a rossz szokása van, hogy vendégeinek német szövegű étlappal kedveskedik; hogy e rossz szokását ne gyakorolja tovább, egy nagyobb társaságban ülő hegyaljai pap a következő humoros verset rögtönözte:

Vigyázzon Herr von Knap,
Mert fölünk kikap,
Ha itten minden nap
Nem magyaros az étlap.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** legutóbb tartott közgyűléséből: A közszállításokról szóló szabályrendeletet a kamara a miniszter úr felhívására újból kihirdetni határozza, minthogy az elő-

fordult esetek azt tanúsítják, hogy a pályázók nem ismerik eléggé.

A szövetkezési alapon keletkező vállalatok azonnal való bejelentésére vonatkozó miniszteri felhívást a kamara azon sajnós észrevétellel vette tudásul, hogy ily vállalatok épen a kis iparosok körében nagyon ritkán keletkeznek, noha a kamara ez irányban nem szűnik meg buzditólag hatni.

A honvédek számára szállítandó bakanacsokra két pályázat érkezett, Kolozsvárról és Tordáról. A kamara mindkettőt a legjobb ajánlattal terjesztette fel.

A 300 frt utazási ösztöndíjra a kamara Melitskó Antal timarsegédet ajánlja első sorban, ifj. Nagy János kőfaragó segédnek pedig 100 frtot szavaz meg saját pénztára terhére.

Melegen pártolta s ajánlja a miniszter úrnak gyalui Rosenberger Bernát azon kérését, hogy Gyalu, ahol már évek óta telefonálomás létezik, a kolozsvári telefonhálózatba rendszeresen becsatoltassék.

Kolozsvár város törv.-hatóságának azon határozatát, hogy a szesz-termeléshez újabb időben használt szörp-alj kövezet vámjama-mázsánként egy k-ban lón megállapítva, a kamara forgalmi szempontból helyesnek tartja, azon föltétellel, ha e czikket más városi rovatallal nem terheli.

A kolozsvári kerületi betegsegélyző pénztár érdekének megóvása szempontjából a kamara nem pártolhatta a hidegszamosi „Bethlen-gőzfűrés” számára kérelmezett külön betegsegélyző pénztár engedélyezését.

A kolozsvári kereskedelmi Akadémia igazgatójának Kiss Sándor úrnak a kamara elismerő köszönetet szavaz az Akadémia 17 éves történetének megküldéséért és kitünő érdekességgel történt szerkesztéséért.

Az országos iparoktatási főigazgató úr szerkesztésében megjelenő „Magyar Iparoktatás” czimű folyóíratra a kamara 10 előfizetőt gyűjtött.

Az elnökség bejelenti, hogy a helybeli vasúti állomás rakodójához vezető szekér-út jó karba hozatván, elesik annak szükségessége, hogy a mult ülésben történt indítvány következtében a kamara ez ügyben közbenjárjon. Bejelenti továbbá, hogy a sz.-csehi ipariskolának vizsgadíjakra 25 frtot utalványozott, s a szegedi ipartestületi zászlószentelés alkalmából a kamara nevében kiállított jegyet 5 frttal váltotta meg.

A titkár jelentést tett arról, hogy a kiállítás látogatására a kamara által rendezett csoportos felrándulások harmadik czikusa e hó 7-én indult Budapestre. Eddig ez utat 450-en tettek meg s tervben van minden 15—20 napban újabb csoportokat szervezni. Akik az utazásban részt vettek, teljesen meg voltak elégedve a kiállítási igazgatóság által nyújtott kedvezményekkel.

Az utóbbi felrándulásban volt azon k-siparos és földműves is, akik számára Hegedűs Sándor országgyűlési képviselő úr szolgáltatta az úti költséget, 200 frtot bocsátván a kamara rendelkezésére.

Jelenti továbbá a titkár, hogy a mult héten részt vett az osztrák és németországi kamarai titkároknak Budapesten történt találkozásában, akik a budapesti kamara meghívására jöttek a kiállítást megtekinteni.

A közgazdasági érdekek e képviselőinek találkozása remelhetőleg jó hatással lesz a kölcsönös érdekek és nézetek tisztázására.

Felmerült az az óhajlás is, hogy a bel- és külföldi kamarák ily érintkezése gyakrabban ismétlődjék, és kilátás van ez óhajlás teljesülésére.

Végül jelenti a titkár, hogy a következő hó 15-én nyílik meg az iparos segéd-munkások időleges kiállításja és az írda most épen azzal van elfoglalva, hogy a jeientekegy számban és mennyiségben bejelentett készítményeket összegyűjtse s a kiállításra szállítsa.

Helyeslő tudásul vette a közgyűlés, hogy az elnökség Vörös László államtitkár úrnak 25 éves hivatali jubileuma alkalmából a kamara szerenesekevánatait tolmácsolni sietett, valamint hogy az elnökség gondoskodott arról, hogy a kamara azon csoportoknál, a melyekben kiállítóképpen szerepel, a jury-választásokban részt vegyen.

Meteorologiai jelentés július 26-tól jul. 29-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erő- sége	Borulat	Csapadék	Hő Napi max. min.
26	7	62.8	+19.6	—	2	—	
	2	61.0	+30.8	NE ₂	2	—	+32.0 +16.0
	9	62.5	+21.8	NW ₂	1	—	
27	7	63.9	+21.3	SW ₂	0	—	
	2	61.2	+33.7	NW ₂	2 ●	8.2	+34.3 +15.0
	9	64.8	+19.3	—	8	—	
28	7	66.1	+19.4	—	0	—	
	2	63.6	+30.3	NE ₂	1	—	+31.0 +16.8
	9	64.1	+20.7	E ₁	0	—	
29	7	63.5	+20.4	NW ₂	0	—	
	2	60.1	+31.7	E ₂	2	—	
	9						

Kilátás: Meleg idő zivataros hajlammal.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C°. fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milli méterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, ▽ = dara

Közgazdaság.

Kivitelünk fejlesztése.

Ezredéves kiállításunk fényes sikere, a nagy elismerés, melylyel az egész művelt világ a magyar iparnak adózik, új láthatárokat nyit meg a magyar közgazdasági életnek. Kereskedőink, iparosaink lelkebe bevonul az önbizalom és ma már talán mégis aktuális, gyakorlati téma számba fogják venni, ha a magyar iparczikkek kiviteléről szólunk, több figyelmet fognak szentelni ezeknek a soroknak, melyekben újból és újból fejtegetjük a kiviteli törekvések szükségességét és a siker föltételeit. Nem új eszméket fejtegetünk, de hangoztatjuk azokat most, mert úgy hiszszük, hogy kereskedőink és iparosaink ma már hajlandóbbak lehetnek ezeket az eszméket fontolóra venni, nem fogják már korai dolognak, elbizakodottságnak venni, ha a magyar nemzetet párhuzamba helyezük a nagy nyugati kulturnemzetekkel.

Kivitelünk fejlesztésénél három főszempontot kell szem előtt tartani.

1. Hogy árukat exportálhassunk, előbb embereket kell exportálnunk, akik a külföldön megtelepülnek, ott megismertetik és terjesztik árucikkeinket. A magyarnak expatriálnia kell magát, habár csak ideiglenesen és nem hosszú időre, hogy a külföldön előbb a saját szükségletére hozasson árukat a hazából, azokat igyekezzék az ottani néppel megismertetni és megkedveltetni, hogy aztán később azok is importáljanak tőlünk olyanokat.

2. Kereskedelmi képviselősegeket és ügynökségeket nagyobb számban kell felállítani a külföldön, de kivált keleten, hogy azok uttörői legyenek a magyarországi iparcikkek kivitelének. Igaz ugyan, hogy iparunk ma még nem erősödött meg annyira, hogy mindenképp kivételre szoruló nagy feleslegünk legyen, de azért már nagyon célszerű, sőt szükséges, hogy külföldön, kiváltkép pedig a keleten, oly képviselőteink legyenek, melyek ott az utat előkészítik és összeköttetéseket teremtenek arra az időre, mikor majd kénytelenek leszünk gyártmányainknak ott piacot keresni. Addig pedig képviselőteink közvetítő kereskedelmünket szolgálják.

3. Küldjünk ki kereskedelmileg képzett ifjakat, iparossegédeket és szakfériákat mennyél nagyobb számban és minél gyakrabban, hogy a külföldi szükségleteket, igényeket és ízlést tanulmányozzák és hogy azután minél sikeresebben érvényesíthessék tapasztalataikat kivitelünk emelése szempontjából.

Első tételünk igazolásául felhozzuk Nagybritannia, Franciaország, a német birodalom, Németalföld, Belgium stb. példáját, honnan tömérdek nép vándorolt ki külföldre, a hol hazájuk iparának nagy és állandó fogyasztó piacot teremtettek. A kis Svájc honpolgárai, akikkel találkozunk a világ minden részében, mindenütt hazájuk óraiparának előkészítik és megteremtik a piacot.

E tekintetben tanulhatnánk és példát vehetnénk a svájci néptől. Svájcban évenként nagyobb számu kivándorló hagyja el ez országot (az utóbbi tíz évben a kivándorlók száma 60,073 lélek volt), de ezek külföldön nemcsak megtartják svájci honosságukat, hanem a további kapcsolatot az anyaországgal is. A legtöbb kivándorló valóságos előharcosává válik a hazai kereskedelemnek és ha anyagi viszonyai kedvezően alakultak, visszatérnek a hazába, melybe új tőkéket visznek.

Az angolok, kik kénytelenek voltak hazájukból kivándorolni, politikailag elszakadtak ugyan hazájuktól, de kulturális és közgazdasági tekintetben egy évszázadon át szoros kapcsolatban maradtak vele és az angolszász faj közgazdasági hegemoniájának nagy tényezői voltak. Portugáliára és Spanyolországra nézve gyarmataik sokáig voltak a nagy jólét kiapadhatatlan forrásai és több terményre, mint p. o. borra nézve, még most is azok. A jelenkori gyarmatosító politikának célja nem a pusztá hódítás, hanem az európai kultúra és szokások terjesztése és ezért hamarabb is nyílik meg mostan a piac minden állam részére, mint akkor, miután valamennyien eddigelé könnyebben is osztozkodtak a hatalmi szférákon. Nem is említve a keletindiai társaságot, mely Nagybritanniának meghódította egész Indiát, valamint a németalföldi keletindiai kereskedelmi társulatot, mely hazájának tömérdek kincseket szerzett, inkább a német birodalmi tengeri kikötővárosokat hozzuk fel például, melyeknek az idegen ipar forga-

lomba hozatala miatt sok szemrehányást kellett tűniök, holott azok is előkészítették a teret a német birodalmi iparcikkek befo-gadására.

A világkereskedelemben kifejlődött nagy verseny folytán, valamint a közvetlenségnek fogva, melylyel most a legtöbb üzlet kötte-tik, az egyszerű írott vagy nyomtatott levél ma már nem elegendő; szükséges, hogy a kereskedő, a gyáros vagy személyesen jelen-jen meg a helyszínén, vagy pedig maga helyett állandó képviselőjét, ügynökét vagy utazóját küldje el. Ezek aztán nem szorit-koznak az árumustrák és új minták bemu-tatására, hanem megrendeléseket is elfogad-nak, meghallgatják a vevő kereskedő kívá-nalmait, igényeit és vele tanácskozáva, meg-teremtik, illetve megerősítik az új összeköt-tetést, rendszeresítik és szorosabbra fűzik azt. A kereskedelmi képviselői, ügynöki és utazó állás emélfogva igen fontos bizalmi állás és aki azt elfoglalja, attól nemcsak szakszerű és pontos áruisme kívántatik, ha-nem a helyzet gyors és biztos felfogása is. Csak az ily tulajdonságokkal felruházott kép-viselő, ügynök vagy kereskedelmi utazó le-het hasznos a megbízójának és csak az lesz képes állandó vevői köröket teremteni.

Iparosaink közül sokan Pató Pállal azt mondják, hogy „ráértünk mi arra még“; azt hangoztatják, hogy iparunk sok ága gyeuge és fejletlen még, hogy nincs még elegendő felesleg az országban, melyet külföldön kel-lene elhelyezni.

Gondolnunk kell már a jövőre. Nagybritanniának csak a tengeren való uralma megerősítése után fejlődött az ipara, a Hansa- városok hajói rég ismeretesek voltak a nagy oceánok partjain és mire a német birodalomnak kivitelképes ipara lassankint kifej-lődött, a német ipari cikkek könnyen találtak elhelyezést azon piacokon, melyeket Hamburg, Bréma, Stettin, Lübeck, Danzig, Königsberg stb. német kikötő-városok hajó-sai számukra felkutattak és át tanulmányoz-tak. Nagybritannia, Franciaország, Belgium, a német birodalom, Ausztria, Svájc stb. ugy fejlesztették az iparukat, hogy előbb a köz-vetítő kereskedelem révén felkutatták a pia-czokat.

A spanyolok és portugálok szerencsés gyarmatosítási politikáját nemsokára a fran-cziák, svédek, angolok és más nemzetek kö-vették és abban egyik sem csalódott, hogy a gyarmatosítás az anyaországra hasznos volt. Ha ez nem is alkalmazható a mi viszonyainkra! mégis bizonyos, hogy hazánk kép-viseletek és ügynökségek felállítása által a külföldön csak nyerhet.

Minden ország földjének van egy vagy több oly terménye, iparcikke, vagy egyéb természeti kincse vagy ritkasága mely más országban vagy nem fordul elő, vagy leg-alább nem oly mértékben. Ezeket a kincseket nemcsak felfedezni, hanem világforga-lomba is kell hozni. E mellett lesznek azon-ban még mások is, melyek a világforgalom-ban megalapítják helyüket, kellő előkészü-let és ismertetés mellett, és ezeket is ki kell ragadni és forgalomba hozni.

Minél több csereforgalmi cikkekkel bír egy ország és minél gyorsabban hozza forgalomba, annál több csereárut kap érte a külföldtől. A mely ország vagy nemzet pedig elegendő eseretárgyat vagy értéket előállítani nem igyekszik, az a léteret való küzdelemben könnyen alámerülhet. Nem a szövatok, ha-nem a munka biztosítja a küzdelemben való fenmaradást, és nem összetett kézzel kell

néznünk más nemzetnek haladását, hanem abban tevékeny részt kell vennünk. Az európai népekkel nemcsak a humanisztikus műveltségben, hanem az iparfejlesztés és kereskedelem terén is igyekezzünk lépést tartani.

Ismertesük meg a külföld fogyasztó kö-zönségével ipari, mezőgazdasági, kerti, erdei stb. terményeinket, még pedig a magunk emberei által. Állítsunk fel külföldön kép-viselősegeket, ügynökségeket, küldjünk ki képzett kereskedelmi és iparos ifjakat, szakembereket, kereskedelmi utazókat és igyekezzünk mi is mentől inkább részt venni a világforgalomban. A magyar nem-zet fainak csak előnyére fog válni, ha mentől többen és minél gyakrabban fordulnak meg külföldön és ott tanulmányoz-zák, hogy mi történik hazájukon kívül más nemzeteknél, más országokban. A rövid időre való expatriálás lehet keserű, lehet sanyaru, de sok elzüllőfélben levő embernek biztosít tisztességes kenyeret, az országot megkíméli a proletariattól és egészben véve előnyére válhatik a nemzetnek.

Telkes Simon.

Piaczi árak.

Nagy-Budapest, 1896. július 26

Buza legjobb	100 kilogramm	7-50
„ közepszerű	„	7-—
Kétszeres legjobb	„	7-—
„ közepszerű	„	6-50
Rozs legjobb	„	5-50
„ közepszerű	„	5-—
Zab legjobb	100 kilogramm	5-50
„ közepszerű	„	5-50
Kukoricza (tengeri)	„	5-—
Burgonya	„	2-—
Széna legjobb	egy szekér	5-50—5-50
Szalma legjobb	„	2-—
Bikkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú	„	3-20
Cserfa 1 „	„	3-20
Tölgyfa 1 „	„	3-50
Faszén kemény	egy hektoliter	1-70
Marhahús	1 kilogramm	—36
Serfőshús	„	—44
Szalonna	„	64—76
Disznózsír	„	—90
Vöröshagyma	„	—10
Fokhagyma	„	—10

Csarnok.

Mademoiselle „Stella.“

— Elbeszélés. —

Írta: Pakots József.

(Vége.)

IV.

Ott álltam előtte. Szívélyesen rázta meg kezemet és leültetett.

— Ah, mon cher ami, hát nem feledkezett meg rólam?

Zavarodottan hebegtem egy pár udvarias szót.

— No, semmi feszesség, — szakított félbe hirtelen — hiszen mi nagyon jóbarátok voltunk valamikor.

Aztán odahuzott mellém egy tabourettet s bizalmasan simult hozzám.

— Ej, tudom, hogy kíváncsi gyors karriéremre — jegyzé meg hirtelen minden átmenet nélkül és beszélni kezdett.

— Hát tudja, édesem, azon a hangulatos, őszi délutánon, midőn öntől megváltam, azt a bolondot határoztam el, hogy az élettől is megválok. Eh bien, hogy miért nem tettem? Az ön szavai mentettek meg. „Hisz önben drámai színész nő veszett el!“ — kiáltott fel ön akkor, s én a meghalásnál jobbnak találtam az ön gondolatának meg-

valóságát. S lettem drámai hősnő. Hanem mon dieu, milyen napok is virradtak rám azután!

Tele nyomorúsággal, tele küzködéssel. Éheztem, fáztam és szavaltam. Mondhatom, hogy publikumomnak (que le diable, micsoda egy cifra publikum is volt az!) szemeiből mindig könyeket csaltam. Nem csoda, hiszen az én könyeim is igazak voltak. A rongyos társulat aztán, amelynél szerződöttem voltam, szétzüllött s én egy vagyonos, falusi Don Juannal maradtam „zálogban“. Eh, quelle impertinence! Zálogban!

Azután a Don Juan történetesen Párisban töltötte a telet, én annyit könyörögtem, míg engem is föl vitt magával oly föltétellel, hogy ott magamra hagy, azután csináljak, amit tetszik. Meg akart szabadulni a szemtelen tőlem!

Itt hirtelen megállapodott Mademoiselle Stella és gunyosan nevetett a szemem közre.

— Igen, hat meg akart szabadulni, éppen mint egykor ön is — folytatta aztán keserűen. Nos, én örvendtem is szabadságomnak. Rövid nyomorgás után egy grande dame szobalánya lettem, hol csakhamar alkalmam nyílt színészi tehetségem érvényesítésére. Urnóm intime titkait kellett megőriznem s a madame hálaból figyelmébe ajánlott egyik művész barátjának. Így kerültem újból a színházhoz... Csakhogy most letettem a drámáról. Urnóm és művész barátja biztatására feljártam a konzervatoriumba, ahol hangomhoz sok reményt fűztek. Egy év múlva valami másodrendű színházban felléptem. Bámulatosan nagy sikert arattam. Aztán kapkodtak rajtam.

Bejutottam a „Comedie Parisienne“-be is. Végül a „Pompadour asszony“-ban teljesen meghódítottam a szeszélyes párisi habituéket. Eh bien, cifra élet ugy-e? N'est-ce pas, monsieur? — tette hozzá epésen.

Nem tudtam mit felelni rá. Remegve hajoltam le és elfogultan csókoltam meg finom kis kezeit.

Gunyosan nevetett fel. Gyöngysor fogai kivillogtak élvezeg ajkai közül, szemeiben valami daemóni fény csillant meg.

Fojtott hangon kérdezte:

— És tudja-e, miért lettem operette-színésznő? Boszúból. Igen, barátom, boszúból; mert meg akarom magam boszulni azokon, kik férfiaknak nevezik magukat, a teremtés urainak és nem egyebek hitvány, nemtelen viveuröknél. Nem ért engem, ugy-e? Persze, persze. Hát meg fog érteni mindjárt. Képzeld, hogy tragikai effektussal szavaltam a nehéz jambusokat; nos, mit gondolsz, vajjon nem ijednének vissza tőlem a léha gyönyörök után futkosó uracsok? No, ugy-e, nem lenne másképp? Mig így, ah, ne nevéssen barátom, mig így én vagyok az a regebeli syrén, az a csábos habléány, ki észvesztő mosolyával, elbűvölő énekével az örvénylő hullámsírba csalom a gyámoltalan, gyöngye szívű hajósokat... ah, pardon, csak a lelketlen, léha udvarlókat. Ma foi, pompás szerep! Ha, ha! Szegények nem is sejtik, hogy öltözöm tapétáin veszedelmesebb járni, mint a tenger örvénylő habjain...

Megremegtem. Hideg borzongás futott át tagjaimon, pedig a nő forró, perzselő testével egészen odasimult hozzám.

— Ah, nincs nagyobb gyönyör számomra, mint ha lábaimnál látom vergődni azokat a silány emberi alakokat, mint valami nyöszörgő ebeket, — lázban égve, a kinok leg-

égetőbb torturáin átmenve... Oh, hogy tudok nevetni gyötrelmes vergődéseiken, oh mennyire édes ez a boszu! Ah c'est la vengeance!

Nem tudta tovább folytatni. Hirtelen fölugrott mellőlem s gyönyörű karjait hullámzó mellén átfonva, mint egy boszuálló daemón nézett le rám, míg egész testén szenvedélyes reszketegség ömlött el — — —

— Oh, mennyire megvetlek titeket, kik a teremtés urainak nevezitek magatokat, ti kéjgő felistenek, kik kísértő rommá teszték a szerető és éppen ezért gyenge nőket; oh, hogy sivár lelketek nem ismer könyörületet azok iránt a szegény, nyomorult teremtések iránt, akiknek a mindenható, természet nem adott eszközöket rendelkezésükre, hogy tisztán, szepőlótelentül tudjanak megállani az élet küzdelmes harcában! Igen, én komédiát játszom előttem, hogy annál tejjesebbé tegyem tragédiátokat!...

Szenvedélyes örvénylőse már tetőpontra hágott, hihetetlen erővel ragadta meg karjaimat és sziszegő hangon sugta fülembre:

— És neked is áldozatomnak kell lenned!

Borzasztó gondolatom támadt: ez a nő megőrült! Magamból kikelve ragadtam ki karjaimat görcsös ujjai közül s kimenekültem szobájából. Lakásomra siettem. A kínos gondolatok majd szétvetették fejemet. Folyton látni véltem azt a gyűlölettől égő nőt; vérfagyasztó hangja szüntelen a fülemben csendült...

V.

Másnap délelőtt egy aranysegély névjegyet kaptam mademoiselle Stellától. Arra kért, hogy látogassam meg mielőbb, mert szeretné hallani kritikámat, a tegnapi előttem eljátszott drámai jelenetről.

Nem mentem el, valamint nem jártam a színházba sem az alatt az idő alatt, míg ő vendégszerepelt. A lapokból vettem hirt csak roppant sikereiről, melyek elkápráztattak mindenkit.

Midőn elhagyta a fővárost, mintha egy szivemre nehezede nyomástól szabadultam volna meg...

Ezren és ezren kísérték a távozó művésznőt a keleti pálya-udvarhoz. Kocsiját virágözönrel árasztották el s a viszontlátás reményében vettek tőle bucsút.

A sok szomorú hang közt talán az anyém volt az egyetlen, amelyen öröm rezdült át...

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Enyeden.

Hamisított fekete selyem.

Egészen el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban össze-pödörödik és csakhamar kialszik, maga után csakély barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem (mely zsiros szinű szalonnás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggyöngyül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítja, postabér- és vámentesen szívesen küld bárkinék is mintákat akár egyes öltönyhöz való, akár egész végeket levő valódi selyem szövetekből. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek (5.)

Sz. 2426 — 896

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérvármegye alvinczi járásában rendszeresített 2 körorvosi állásra pályázatot hirdetnek.

I. Az alvinczi kör székhelye Alvincz nagyközség. Hozzá tartoznak Alvincz, Borberek, Sibisán, Karna, Akmar, Szarakszó, Csóra, Tartaria, Gorsómező, Poklos, Rakató, Borbánd, Kisfalud.

Fizetés kezelésre kötelezett község: Alvincz.

II. Az oláhherepei kör székhelye Oláh-Herepe kis község. Hozzá tartoznak: Drdmbár, Csüged, Sospatak, Limba, O-Herepe, Táté, Demeterpatak, Berve, Henningfalva, Oláh-Dálya, Alsó- és Felső-Maros-Váradja.

Fizetés kezelésre kötelezett község: Berve. Körorvosok javadalma a fizetés kezelésre hivatott községek pénztárából előleges havi részletekben fizetendő 500 frt fizetés s 150 frt uti általány s a községekkel egyezkedés útján megállapítandó gyógykezelési díjak.

Szegények ingyen gyógykezelendők.

Szabályszerű folyamodások legkésőbb augusztus hó 31-ik napjáig nyújtandók alólirotthoz be.

Szigorló orvosok pályázata nem vétetik tekintetbe.

Választás az alvinczi körorvosi állásra **1896. évi szeptember hó 1-én d. e. 9 órakor** Alvinczen, az oláh-herepei körorvosi állásra **1896. évi szeptember hó 2-án d. e. 9 órakor** Oláh-Herepén a községi irodában fog megtartatni.

A járási főszolgabírótól.

Alvinczen, 1896. július hó 28-án,

Pongrácz,
főszolgabíró.

734 1-3

Sz. 2425 — 896.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérvármegye alvinczi járásához tartozó Borbánd és Kisfalud községekből alakított körjegyzői állásra Borbánd székhelylyel ezennel pályázatot hirdetnek.

Javadalmazás: 400 frt évi fizetés, 20 frt szállásbér, 30 frt iroda-átalány, 12 frt nyomtatványátalány s végül a magánmunkálátokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Szabályszerűen felszerelt kérések alulírotthoz folyó évi **augusztus hó 28-ig** nyújtandók be.

A választás Borbándon folyó évi **augusztus hó 29-én d. e. 9 órakor** fog a községi irodában megtartatni.

Alvinczen, 1896 július 26-án.

Pongrácz,
főszolgabíró.

788 1-3

Sz. 554—896. főisp.

Pályázati hirdetés.

A kormányzatomra bizott Alsófehérvármegye kisenyedi járásában. Koneza székhelyen, nyugdíjaztatás folytán a járási orvosi állomás üresedésbe jöven, ezen 500 frt évi fizetés és 150 frt uti átalánnyal javadalmazott állásra ezenel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint életkorukat, családi állapotukat, eddigi működésüket, továbbá az 1883. évi I. t.-cz. 9-ik §-ban előírt elméleti képzettségüket és a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 1893. évi 80099 számú szabályrendelete szerinti tisztviselői vizsgálat sikeres letételét igazoló okmányaikkal fellestelt pályázati kérvényüket hozzám **folyó évi augusztus hó 30-ig** terjeszték be.

Alsófehérvármegye alispánjától.
Nagy-Enyeden, 1896. július hó 16.

Zeyk Dániel,
főispán.

773 3—3

Sz. 24326—96. IV.

Hirdetés.

Alulírt m. kir. Pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy lehetőleg a jelenlegi hivatali helyisége közelében egy másik hivatali helyiségül szolgáló **három, esetleg négy szobás lakásra** van szüksége.

Felkéretnek eméltfogva mindazok, kik alkalmas lakást bérbe adni hajlandók, hogy ezen m. kir. Pénzügyigazgatóság főnökével feltételeiket szóval vagy írásban 14 nap alatt tudatni sziveskedjenek.
M. kir. pénzügyigazgatóság.
Nagy-Enyeden, 1896. július 23-án.

776 2—3

Alsófehérvármegye alispánjától.

Sz. 9472—896

Pályázati hirdetés.

A kisenyedi járásban a konezai szolgabírói hivatalnál a hivatali szolgáló állás megüresedvén, annak betöltésére pályázatot hirdetnek.

Évi fizetés 235 frt. Ruha-átalány 40 frt.

Pályázni kívánók felhívottak kérésüket katonai szolgálati bizonyítványikkal együtt **folyó évi augusztus hó 15-ig** alólírtokhoz betérjeszteni.

Nagy-Enyeden, 1896. július 27-én.

781—96. 1—1. **Csató János,**
kir. tanácsos, alispán.

678. II. 896. sz.

Hirdetés.

Alsófehérvármegye közigazgatási bizottsága az 1896. évi július hó 15-én kelt 941 számú határozatával a nagyenyed—ispánlakai törv. hat. út 2—3 km. szakaszán lévő csombördi Mátyás-híd oltalmára **szükségelt** partbiztosítási munkálatokat 5050 frt 04 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantató-

sításának biztosítása céljából az 1896. **augusztus hó 10 napjának d. e. 10 órája** az alsófehérvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtók felhívottak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Nagy-Enyeden, 1896. július hó 28-án. 782 1—2

Sz. 2202—896. kg.

Hirdetés.

Alulírt városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező javadalmak 1897. évi január 1-től 3 egymásután következő évre 1896. év **augusztus hó 16-án** árverés útján haszonbérbe ki fognak adatni.

1. A piaci vásár- és személtvám, kikiáltási ár 8144 frt 38 kr.

2. Városi bor, sör, must és szesz-fogyasztási adó, kikiáltási ár 3000 frt

3. A vadászati jog, kikiáltási ár 13 frt 01 kr

4. A kornatorki kaszáló, kikiáltási ár 20 frt 01 kr.

5. Az 578—670. hr. sz. porondos hely, kikiáltási ár 1 frt.

6. Az Almasán-féle hid melletti gyümölcsárulási hely, kikiáltási ár 6 frt.

7. A vágóhid és vásáronkénti husárulási hely, kikiáltási ár 402 frt 10 kr.

8. A régi mészárszék és vágóhid-épület, kikiáltási ár 52 frt 10 kr.

Az árverési feltételek a városi tanács iktató hivatalában a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Fenti bérletekre írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyek **1896. évi aug. hó 25-ig** a városi tanácshoz benyújtandók.

Ugy árverezni óhajtók, valamint ajánlattevők tartoznak az árverés megkezdése előtt, illetve ajánlatukhoz a kikiáltási ár 10%-át bántépénzzel letenni.

Abrudbányán, 1896. évi július hó 16-án.

A városi tanács.

Boér Béla,
polgármester.

778 2—3

40000 korona alaptőke. **A marosujvári Takarékpénztár Részvénytársaság** **40000 korona** alaptőke.

Marosujvart, Király-utca 21. szám (Szentpétery-ház)
alatti üzlethelyiségében **kedden és pénteken d. e. 11—1 óráig** elfogad **betéteket betéti könyvecskék ellenében 5¹/₂%-al; a 10% tőkekamat-adót az intézet fizeti.**

Kölesönököt ad: **jelzalogra, kezességre, váltókra, érték-papírokra** mérsékelt kamattal mellett.

Maros-Ujvart, 1896. június hó. 750 10—10

40000 korona alaptőke. **Az igazgatóság.** **40000 korona** alaptőke.

Ékszerek és órák olcsó eladása!

Fölhalmozott raktárom megapasztása céljából **hatóságilag engedélyezett**

kiárúsítást

rendezek.

Eladásra kerülnek nagy mennyiségben a raktáron levő **arany, ezüst ékszerek és dísz tárgyak; férfi és női zsebórák, luga és fali órák** stb. — A kiárúsítás még **csak öt hétig** tart.

Készpénzfizetés mellett feltűnő olcsó árak.

Nagy-Enyeden, 1896. július 20. Tisztelettel

777 2—3 **MARKOVITS LAJOS.**